

Publicerad 2013-10-03 11:14 av Den som skriver

Du är inte en del av hösten och det känns

Jag vet inte om det går att laga allt som är trasigt.
Det är svårt att limma ihop bitar som tappats bort.
Och jag är trött på att leta där jag varit.
Om jag stannar där kommer jag inte framåt.

Men det är höst nu och av någon anledning känns det bättre.
Jag förknippar nog inte det här vädret med dig.
Du var solvarma klippor och ljusa nätter.
Du var helt enkelt sommar för mig.

Jag trodde det skulle bli svårare med mörkare årstider.
Men jag märker att jag tydligen hade fel.
Jag kan inte riktigt förklara varför det går lättare att andas.
Eller varför jag är ensam, men känner mig hel.

Förut tänkte jag på dig alldeles för ofta.
Det blev så mycket att jag tillslut glömde vad som var sant.
Jag lärde mig att tankar är farliga om de är för många,
och att femans växel är onödig om det är brant.

Du är lättare att glömma när du inte dyker upp överallt.
Svårare att minnas när det går veckor utan ett hej.
Men tyvärr är jag fortfarande i stadiet,
där jag inte skulle kunna säga nej.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Den som skriver med Poeter.se id #37533 innehar upphovsrätten